

Josep Ramon Germà Lluch

CAP DEL SERVEI D'ONCOLOGIA MÈDICA DE L'INSTITUT CATALÀ D'ONCOLOGIA DE L'HOSPITALET

«L'objectiu és que el malalt de càncer activi la seva capacitat de reacció»

FRANCESC BENEJAM | GIRONA

L'oncòleg Josep Ramon Germà Lluch té més de 30 anys de trajectòria combatent el càncer des de diferents camps. Autor de les obres *El càncer es cura* i *Càncer. la fi d'un mite*, serà demà a Girona per oferir una conferència organitzada per l'associació Oncolliga sobre els seus coneixements en aquesta malaltia. L'acte se celebrarà a la Sala Magna de la Casa de Cultura a les 19.30 hores i coincideix amb les celebracions anuals Dia Mundial contra el Càncer.

❑ La conferència de demà porta el mateix títol que el seu últim llibre: *Càncer, la fi d'un mite*. Quin és el mite que envolta aquesta malaltia?

❑ Hi ha diversos mites que l'envolten. El primer és pensar que el càncer és igual a mort. La realitat ens diu que avui en dia el 60% dels malalts de càncer aconsegueixen sobreviure. El segon és dir que el càncer és sinònim de patiment. Això tampoc és cert, ja que posem una infinitat de mitjans per evitar-lo, i afortunadament en aquests 30 últims anys hem avançat molt per fer que la malaltia sigui suportable. Sovint es tendeix a pensar que el càncer és una malaltia difícil d'aguantar, però les tècniques que hi ha actualment han acabat per desmuntar aquests mites.

❑ El que vol transmetre és un missatge d'optimisme?

❑ Més que un missatge optimista a mi m'agrada pensar que és realista. Es tracta d'explicar en quin punt ens trobem per desmitificar alguns tòpics d'aquesta malaltia.

❑ El seu últim llibre està exemplificat amb casos reals. Quin és el més significatiu que ha viscut?

❑ La veritat és que hi ha molts casos sorprenents. Un d'ells és el d'una noia que va venir al despatx perquè el seu germà de 18 anys estava molt malament. Quan el vaig veure la sensació mental que vaig tenir és que estava a punt de morir. Inicialment, presentava un greu tumor a l'abdomen que li impediria fins i tot caminar. No obstant

El doctor Josep Ramon Germà Lluch.

«Per sobre de tot és crucial que el pacient de càncer no caigui en la desesperança»

això, vaig pensar que potser aquest no era el seu mal principal. Un dia vam decidir fer-li quimioteràpia, i a partir d'aquell moment el malalt va anar millorant. Ara té 44 anys, dues filles i mantenim una relació d'amistat. En casos com aquests t'adones que no s'ha de perdre mai l'esperança.

❑ Com encara el pacient una patologia com aquesta?

❑ La gent ho encara de diverses maneres. El diagnòstic d'un càncer és el maneig d'una crisi, i el primer que hi ha d'haver és una informació clara. Llavors hem de mirar d'engegar el motor que potenciï la capacitat de les persones a reaccionar i lluitar. En els éssers humans aquesta capacitat és sorprenent i l'objectiu és que el malalt de càncer l'activi. No es pot canviar una reacció innata però sí que és necessari que el malalt tingui una visió i un objectiu a seguir. I per sobre d'això, és crucial que no hi hagi desesperança.

❑ Hi ha hagut casos de persones que es van a fer proves per una dolència concreta i se'ls acaba detectant un càncer. Es recomana fer controls periòdics per detectar tumors a temps?

❑ No. El que sí que es recomana és fer alguns controls com la colonoscòpia a partir dels 50-60 anys o la mamografia també en dones d'aquestes edats, perquè se sap que són fiables. El que no és aconsellable és que tothom es faci controls a fons de forma periòdica, primer perquè saturaríem els serveis sanitaris i després perquè ens tornariem bojós.

❑ Arribarem a dominar la malaltia algun dia fins a fer-la desaparèixer?

❑ Passet a passet la podem acabar dominant, però no ens traurem el càncer de sobre mai, perquè és una malaltia que va lligada a l'evolució. L'envelliment de la població a Catalunya fa que hi hagi anualment un 2% més de càncers. Malgrat això, la mortalitat per aquesta malaltia ha baixat, i això és gràcies als mecanismes que tenim actualment per combatre-la: la detecció precoç, els tractaments, la innovació... No per això hem de deixar d'investigar i de fomentar hàbits i costums saludables.

❑ Quin paper hi juga, la investigació?

❑ És tremendament important. En 30 anys hi ha hagut uns avenços espectaculars, estem coneixent els mecanismes intrínsecs del càncer. No obstant això, en temps de crisi la situació és preocupant. Crec que la innovació és vital per mantenir el bon nivell que té la sanitat al nostre país.